

REGÉLO.

Pesten csötörtökön junius 9^{kén} 1836.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p.p.

ELBESZÉLÉS.

A' falusi czi terem.

(Bouillytól).

Vandermont a' parisi törvényszékeknél egy volt a' legnagyobb tekintetű birók közül, 's jeles törvény-tudósi hite mellett más tudományi érdemeiről is nevezetes. Minden kincsei közt, mellyekkel a' szerencse megáldotta, legszebb 's legbecsesebb volt előtte leánya, Nina, gyümölcse egy boldog házasságnak, eleven képe anyjának, ki csendes caractere mellett azon nyájassággal és simultsággal is birt, melylyel Vandermont magát kitünteté. Derék nevelés által természeti tulajdonai még gyöngédebben fejlődtek-ki, 's a' ki őt csak egyszer is látta, természetesnek találá azon szeretetet, melylyel atyja viseltetett iránta. — Nina a' kikeletnek egy részét anyjával Dijonban tölté Vandermontnak nagybátyjánál, egy igen tisztelt tudósnál, kinél minden nap a' legmiveltebb férjfiak gyűltek öszve. Ezen társasági körben, melly bölcsekből és sophistákból (álokoskodókból) állott, gyakori vitatkozások tartattak a' lélek halhatlanságáról. Ezen időtöltések veszedelmes befolyással voltak Ninára, mit még inkább nevelt bizonyos könyvek olvasása, mivel azokat minden választás nélkül vette nagybátyja könyvtárából. Visszatérte után Parisba, vette észre Vandermont, hogy leánya bölcsekedőt, 's mi még rosszabb, szabad elműt játszik. Darabig hallgatott, hogy tökéletesen meggyőződjék róla.

Egy sétáláskor Paris környékében Vandermont a' beszédet azon szükségességre fordította, mi szerint ugy kell itt élnünk, hogy a' boldogságot a' más világon ismét föltalálhassuk. Nina merészen ki-mondotta: ő ugy hinné, hogy velünk minden elenyészik, 's a' terem-tőnek mesterművéből semmi sem marad fenn. — Vandermont bá-natját elnyomva kezde a' természetből meritett, történetek által megerősített, 's minden századnak miveltebb embereitől bebizonyított adatokat számlálni elő; figyelmetessé tette az egész társasági egység-

nek öszveromlására, melyet egy illy rendszer okozhatna, 's a' nélkül, hogy az erkölcsi tudományból 's vallásból erősségeket hozna-fel, kezdette rajzolni hiedelmét azon ártatlannak, kit az igazságtalanság tipor-le; béketűrését 's maga megadását a' szenvedő szerencsétlenségnek; azon vigasztaló reményt, hogy ott ismét feltaláljuk azt, mi itt nekünk e' földön legdrágább vala; azon meggyőződést, minél fogva a' más életben is fogunk részesülni azon tisztelettel teljes emlétkben, melyet itt magunk után hagyunk; olly remény, mely legédesebb jutalna a' rénynek.

„Azt hiszed Nina — folytatá — hogy midőn valaha elmondod rólam: „„az én atyám megvesztegethetlen bíró vala; sem a' gazdagok aránya, sem a' hatalmasok fenyegetései nem tántoríthaták őt meg, 's én büszke vagyok, hogy leánya voltam“ — azt hiszed Nina, hogy ezen szók nem hangzanának-le siromba? 's nem adnának lelkemnek mennyei meglelégedést? — Nem, bizonyosan nem hal-el minden testünk!“ —

Ezen beszélgetés alatt egy falusi czinteremhez értek, melyre hogy különös gond van fordítva, megtetszett az első pillanattal. A' falak ujan kimeszelve, mellettek cziprusok és szomorú fűzek emelkedtek; a' kapu felett egy fejr márványból faragott domború szobor (basrelief) volt látható, ábrázolván a' kérlelhetlen időt, mely változás nélkül vágja kaszájával a' szerény ibolyát, és a' büszke czedrust, illy aláírással: „semmi sem kerüli őt ki.“ — Egy fekete léczet zárta-el a' kaput, 's ezen tul egy keresztül törhetlen ajtó minden gonosz látást, mely a' balottak nyugalmit megzavarná, eltilta, 's bemenetelt csak ollyaknak engede, kik azoknak hamvait tisztelik. Kereken nyárfák voltak ültetve, melyek csendesesen lengedezvén ezen örök béke lakát beárnyékolták; — szóval az ember ezen utósó menedékének kerítése felébreszté a' kívánságot annak belsőjét is láthatni. Elbámulva azon, hogy egy faluban illy szép temető találkozik, míg a' főváros temetkező helyei annyira elhagyatnak, kérdezősködtek a' sétálók, kinek köszönheti az emberiség a' megtiszteltetésnek ezen utósó bizonyágjelét? — 'S elbeszélték az emberek, hogy e' czinterem is, mint más többek, sok ideig ki volt téve a' közönséges kártekonyságnak, 's az itteni birtokos Claris ur leányának, a' gyönyörű Stellának, halála óta nyerte mostani alakját. Miután ugyan is ezen gyöngéd atya öregségének egyedüli reményét elvesztette, nem távozott e' szelid 's kellemes angyalnak sirjától; hat év alatt még egy napot sem mulasztott-el; minden reggel a' sirhoz tántorog, mely legkedvesebbjét zárja magába; azt virágokkal 's bokrokkal ekesíti; minden uj sirra ahhoz illő felirásokat készít, 's csak nap lementé után tér vissza kastéljába egy szál virággal kezében, melyet

leánya sirjáról szakaszt, és mint látszik annak jeléül, hogy a' napot boldogul tölté-el nála. Ezen elbeszélés, melly Ninának csudálkozásút 's Vandermontnak bámulását felgerjeszté, csak nevelte még azon kívánságot, hogy a' gyászoló atyai szeretet emlékével megismerkedjenek. Engedelmet kértek Claris urtól két idegenre nézve, hogy ezen békéket, mellynek külsője annyira magához vonzó, belől is szemlélhessék. Azonnal megnyílt az ajtó, 's a' lécezet megett egy öreg, feketébe öltözött szolgál-jelent-meg kérdezvén neveiket. Vandermont nevezé magát, 's bevezettettek az elyziumba, mellynek művelete 's példázoló képei bizonyíták, milly ható a' fájdalom, 's egy szeretett valóságról emlékezet mi hatással van egy érzékeny lélekre.

Mit természet és mesterség ritka növényekben, virágokban, 's bokrokban mutathat, az itt egyesülve látszott. A' falak téli zölddel voltak behuzva, rózsabokrokból egy forrás csörgedezett-ki, 's tiszta csermelyt képzett, melly hol kigyózva enyészett-el, hol ezüst habjaival a' szemet gyönyörködtette. — Első tekintetre e' nyugalom völgyét egy pompás kertnek tarthatá az ember távol azon gondolattól, hogy e' tarka virágszőnyeg elhamvadást, jajokat, 's könnyeket takarjon. A' temető közepében csinos remete-lak emelkedék, mellynek belsője egy kápolnácskának volt kikészítve, hol imádságát mindenki elvégezheté. Claris ur előlépett, 's az idegeneket e' megindító kifejezéssel szólítá-meg: „az én szeretett árnyékaimat kívánják meglátogatni! Isten hozta!”

„Egy boldog atya az — felele Vandermont — ki bátorkodik leányával uraságodnak magát bemutatni.”

„Én is voltam boldog valaha! — sohajtá Claris elérzékenyülve — szeretett Stellámban mindent egyesített a' természet, mi egy atyát örvendeztethet; — 's most — im lássák, mi maradt nekem tőle fenn! — Egy kék márvány sírkőre mutatott, mellyen egy arany csillag tündöklék. Régi izléssel volt építve, magos fehér rózsabokrok vevék körül, mellyek boltozatot képzettek rózsákból felette, 's rajta e' szók olvashatók:

Hic
una ex nobis
cecidit.
(Itt
hunyt-el egy
közülünk.)

Az arany csillaggal szembe gye-págy állott egy lugos alatt, melly mellett forrás élteté a' virágokat. „Ezen ágyon — monda Claris — nyugszom-ki magamat, ha elysiumi mezeimen a' munkálódásban el-lankadtam. Itt nézem a' csillagot. 's úgy tetszik, mintha látnám

Stellámat felé lebegni, hogy ott erényeivel tündököljék. A' madarak, melyek e' bokrok közt fészkelnek, szavának csengő ezüst hangját elmémbe vissza varázsolják. Gyakran kiterjesztem karaimat véelve, hogy őt ölelem-meg! — De miért tovább foglalatostkodtatni kegyeteket fájdalommal? — Sétáljunk inkább az emlék-kövek közé, melyeket e' nyugalom völgye foglal magában!”

„Engedje-meg — viszonzá Vandermont — hogy mi az atyai szeretet ereklýéjét ne hagyjuk-el a' nélkül, hogy Stella árnyékának áldozzunk!” — E' szókkal letört egy czipruságot, melyet a' sirra tett, 's a' felindult Nina egy fejr rózsá bokrétát tűzött melléje.

Claris elvezeté most őket egy helyre, hol buja gabona virágzott; középben halom emelkedett, mely minden földmívelő eszközzel rakva volt. Egy ekét tartó talpkövön, mely ezen mezei gyász-alkotvány felett állott, a' következő, rozs-kalászból kirakott, szavak valának olvashatók:

„Ó tulajdon kezeivel 200 hold szántóföldet tett mívelhetővé.” — „Itt nyugszik — monda Claris — egyike haszonbérlemnek, ki egy nagy mocsárt kiszárasztott, megmivelt, 's így jószágának becsét kétannyira nevelte. Árnyékának köszönetem egy nyilvános emlékjelét kívántam állítani. Minden aratáskor ide jövök számos háznépével a' legelső kévét sirjára letenni, mely azon, ön szorgalma által megtermékenyített, földről vágatik.”

Tovább mentek egy másik, gyepvel fedett, sírhoz, mely felett két borostyánfának ágai egybefonódtak. Itt szendereg két iker, kik e' faluban szegény szülőkötől származtak. Egy ezeredben szolgáltak, egymást forrón szerették, 's előjárójoktól engedelmet nyertek, hogy egymástól soha el ne váljanak. Az utósó német háborúban csudavitéséggel viselték magukat. Egyszer a' nagyobbik igen előnyomult, 's hirtelen 12 uhlantól körülvétték. Ő négyet közülök levágott; de végre szinte engedni kelle a' nagyobb számnak, ha csak öcsese elő nem rohan, ki hozzá hasonló oroszláni bátorsággal harczolva győzedelmével egy zászlót vívott-ki. Azonban mindketten sebekkel borítva tértek vissza a' táborba, hol egy ágyban, 's csaknem egy pillanatban egymás karjai közt adák-ki hős lelkeiket. Ezredesök megengedte nekem tiszteletre méltó földi részeit ide hozatni, hogy a' környék minden ifjainak benne a' hősi elszántság 's testvéri szeretet példája mutattassék. E' két öszvefonódott borostyánfa élőknek példázoló képe. E' szokat, melyeket itt olvasunk, magam tettem hozzá:

„Együtt születünk, együtt haltunk-el!”

„Kié ezen szerény sir? — kérdé Nina — itt e' gyászfűz! alatt új bokrétával ékesítve?”

„Nyugvóhelye egy derék asszonynak, ki ezen faluban lakott, 's szeretetre legméltóbb teremtés volt. Mivel a' sors tőle a' boldogságot, hogy anya lehessen, megtagadta, azzal állott boszút a' természetén, hogy egész életén keresztül, mint az ifiúság szelid őrangyala, jelent-meg. Még késő vénségében is örömet elegyedett gyermek-játékaikba, 's megosztá velek örömeit. Egyedül mások boldogságának élt, 's utósó napjai is gond és fájdalom nélküliek voltak. Mosolygva vált-meg a' világtól, 's vég-szavai is a' haldokló ajkokon kellemesen hal-tak-el. Szeretett unoka-hugában, nevelt leányában, felelevenedni látta magát. Ez gyakran jó ide, hogy második anyjával társalkodjék; — ő az, kima reggel a' is bokrétát e' sirra tette. Derék férje készíté ezen emlékirást :

Nunquam mater
At flentes liberos reliquit.

(Anya soha nem volt

De még is kesergő gyermekeket hagyott hátra.)

Nina hallgatva egy rezedá-ágot tett az ifiúság barátnéjának sirjára.

„„Itt nyugszik — így olvása Vandermont most egy pompás nagy fekete márvány emlékkövön — itt nyugszik nagy méltóságú Meriadec Victoria asszonyság, született gróf-nő“ — a' többi el van törölve — folytatá — vagy a' csalánoktól és szederj-bokroktól, mellyek körül-veszik, eltakarva. — „Milly szembetűnő ellentiség! — kiáltá Nina — mindenütt virágok, zöltség a' legérzékenyebb emlékezés jelei; 's itt visszaijesztő tövises és bogáncsok, mint az elfelejtés borzasztó emlékjelei.“ — „Ne bámuljon rajta kisasszony — felelé Claris ur — ön azon emlékezetnek, mellyet magunk után hagyunk, irtózatot munkálatját látja itt. A' kevélység 's önszeretet ezen emlékjele Arles grofnőnek maradványait fedezi, egy fennhéjázó asszonynak, ki ostora vala háznépének. — A' vidékben kitűnő jószágot birt, 's belőle igen szép jövedelmet huzott: de soha sem segíté ő a' szerencsétleneken, 's egy szenvedőnek jajja sem indítá-meg kőszívét. Gyermekeit rendre mind elüzte az atyai háztól; úgy látszék, mintha az anyai nevet szégyelte volna. 'S midőn fényleni vágyását kielégíté, inkább elzárta aranyát, mintsem gyermekeinek adja, vagy egy barátot kötelezzen-le vele, vagy egy szerencsétlent segítsen-fel. De az ég is úgy akarta, hogy életét fájdalmak közt 's elhagyatva végezze-el. — Láttam őt utósó orájában: setét vad szemei nyugtalanul tekintettek körül, 's minden ábrázaton csak azon békételen vonásokat olvasta, mellyekkel utósó sohajtását várták, semmi szánakozó szót nem hallva, semmi könnycseppet nem nyerve a' körülállók szemeiből a' hosszú setét utra. Egyik szolgájának karjai közt vált-el e' földtől, átkozva mind azokat, kik őt körülvették, 's még haldokolva is azon gondolatától kinoztatva, hogy roppant gaz-

dagságait hátrahagyni kénytelen, 's másokat azoktól meg nem foszthat. Halála örömnép volt azokra nézve, kik kincseiből osztottak, mellyek hollétét vég-hagyományában büszkesége csakugyan felfedezte, 's kijellette a' helyeket, hova elrejtve voltak. Ezen délczeg sírkő, mellyet vég-rendelésében megkívánt, még leányom halála előtt itt volt. A' halottak iránti tiszteletből megszenvedtem itt; de hogy a' legkitetszőbb ellentiséget tüntesse-ki, soha nem műveltetem az ezen érzéketlen asszony maradványait fedező földet; megengedém, hogy burjánok takarják-el kevélységének emlék-kövi példázoló képeit, 's reptsék-el nevét mindenek szemei elől. Ki élteben senkit sem szeretett, megérdemli, hogy halála után ő is elfelejtessék. (*Végz. köv.*)

P E S T I V I Z S G Á L Ó.

Az idei első lófuttatás a' pesti gyepen június 3-kán délután 4—6 $\frac{1}{2}$ óráig következő rendben ment végbe.

I.) A' Pest-városi díjt (100 arany egy kis ezüst serlegben, minden lóra) nyeré (2' 55" alatt) Széchenyi István gróf Lionelje, Nádasdy Tamás gróf Tamajandryja (2) és Sahlender Tamás által nevezett Sledmere (3) ellen. Festetics Miklós gróf Gildroy-ja, és Hunyady József gróf Figarója visszahuzatott.

II.) A' nemzeti díjt (200 arany egy 30 aranyat érő és magyar ország czimerével ékesített serlegben az első lóé; 50 arany a' másodiké) kivíva (1' 55" alatt) Hunyady József gróf Everildája, Széchenyi István gróf Báthoryja (2) Nádasdy Tamás gróf Eglantine-ja (3) 's Esterházy Miklós gróf Hydra-ja (4) ellen. Festetics Miklós gróf bánatot fizetett. — Futhatott minden magyarországi ló, melly sem Pesten, sem Paradorfon, sem Simmeringen díjért nem futott. — A' serlegen következő felírás volt: „Nemzeti ünnep adott 's Rákossik tére jutalmul.”

III.) A' Festetics-Nákó dijnak (100 arany; ausztriai birodalmi minden lóra) nyertese lön (3' 15" alatt) Hunyady József gróf Figarója, Nádasdy Tamás gróf Childe Haroldja ellen. Sahlender Tamás Chance-ja visszahuzatott.

IV.) A' hazafi-díjt (100 arany; minden magyar lóra) kivíva (4' 6" alatt) Esterházy Mih. gr. Queen-je, Festetics M. gr. Sarah-ja, Pejacevich Péter gróf Borju-ja, Sahlender T. Clevelandina-ja, Nádasdy Tamás gróf Fair Duchesse ellen.

V.) A' paraszt próba futáson indult 10 ló; a' célhoz (3' 3" alatt) jutott 7 közül Hoffer János czeglédi lakos (1) kapott ajándékban a' jelen volt uraságoktól 3 ezüst tallért, Tóth András öcsüdi lakos (2) kapott 2 tallért. Tasnády Károly köncsögi lakos (3) egy tallért.

VI.) A' hazafi-díjért második futásban Queen egyedül járta körül a' pályát.

Az idő tiszta kellemes, néző mérséklett számmal.

A' második lóverseny jun. 5-ki délután tartatott 4 órától 8 $\frac{1}{4}$ -ig következőleg:

I.) Paraszt verseny (75 pengő ft. és Szalbek Jak. nr által adatott egy arany az első lóra; 25 ezüst ft. a' másodikra. Futhatott minden mezei gaz-

dának saját lova.) Indult 8 ló; czélhoz ért 5 ló. Nyertes lön (5' 37" alatt) Hoffer Ján. czeglédi lakosnak 5 eszt. fekete ménje Bárson (1) és Tót Andr. öcsödi lak. 6 e. fakó paripája (2).

II.) Károlyi tét-verseny (1000 arany ezüst serlegben, 's azon kívül minden lótnál 50 arany tétel. — A' második ló 100 ar. kapott). — Nyertes lön (4' 25" alatt) Szapáry Ant. gr. Twatty-je (lovasa Andrews), Hunyady Józ. gr. Charivari-ja (2) ellen. Széchenyi Ist. gr. Shillelah 's Lionelje, Hunyady J. gr. Orpheusa, Lichtenstein Venczel hg. Caroline-je visszahuzatott.

III.) Elegy verseny másként 8 évű díj (280 ar. az e' díjért Pesten vagy Simmeringen múlt években futott lovaknak belföldi ivadékaikra. A' 2-dik lóra jutott az aláíróktól fizetett 10 arany tétel, 's a' nem aláíróktól 40 ar. de csak 60 aranyig. Azon felül ezen öszveség a' két első ló között feloszlott). Nyertes lön (4' 37" alatt) Hunyady Józ. gr. Osman-ja (lovasa Stone), Sándor Móricz gr. által nevezett Miss Walton (2) ellen. Pejachevich Pét. gr. Blackwood-ja visszahuzatott; Clam-Gallas gr., Esterházy Mih. gr., Löwenberg báró, és Széchenyi Ist. gr. bánatot fizettek.

IV.) Paraszt verseny. (30 pengő ft. első lóé; 20 p. ft. a' másodiké. Futhatott mezei gazda és adózónak saját lova.) Indult 10 ló, czélhoz ért 5. Nyertesek voltak (5' 47" alatt) Tasnády Kár. köncsögi lakos 6. e. fek. paripája Judás (1), és Hoffer Ján. 5. e. pej paripája (2).

V.) A' Batthyány-Hunyady díjt (100 ar. minden kanczára) kivívta (4' 17" alatt) Széchenyi Ist. gr. Dőre lova (lovasa E. Jackson), Nádasdy T. gr. Evelina-ja (3), 's Lichtenstein Venczel hg. Caroline-je (2) ellen. Festetics M. gr. bánatot fizetett.

VI.) Asszonyosságok pályadíjának (minden nem angol lóra 150 ar. értékű billikom első lóé; a' díjból fenmaradt aranyok 50-ig a' második lóé; azon felül ismét az elsőé) nyertese lön háromszori igen érdekes futás után (3' 55" alatt) Széchenyi Ist. gr. Lionelje, (lovasa E. Jackson) Hunyady J. gr. Figaroja (2) ellen. Sahlender Tam. által nevezett Sledmeere a' 3-dik izben visszahuzatott; Festetics M. gr., Nádasdy T. gr. bánatot fizettek. — A' gyönyörű munkálatú billikomot készíté Bécsben Mayerhofer István aranyműves, székesfehérvári hazánkfija. Rajta e' felírás „Küzde lehet nagygyá az erő és férjfitelenség.“ Kisfaludy Károly. — Idő tiszta, szeles, hives. — Nézők olly számosan, hogy minden páholy 's egyéb helyek tömötten valának. A' mai mulatságnak kétszeres érdeket adott ő cs. kir. főherczegségének, a' fens. nádornak f. idősb fijával jelenléte.

A' gazdasági egyesület közgyűlését jun. 6-kán dél előtt tartotta a' kereskedői épület csarnokában. Jelen volt részvényesek és hallgatók száma mintegy 80-ra terjedett.

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

A' barlangi medve faja. A' francia akadémia ülésében febr. 22-kén Flourens nr jegyzéket olvasott-fel egy ásvány-medvefejről, mely a' mialet-i barlangokban Garde kormánykerületben fedeztetett-fel. Az igen épen maradt fej a' barlangi medvék legnagyobbjaihoz tartozik. Cuvier munkájának első kiadásában csak két fajt jegyzett-fel, de a' másodikban már hármat. 1) A' nagy fajt boltos homlokkal (ursus spelaeus). — 2) A' nagy fajt lapos homlokkal (ursus arctoides). — 3) Egy kisebb fajt (ursus priscus). — Még egy negyedik is

kezdt feljegyezni az etruski név alatt, mely később kës fogúnak (*cultridens*) nevezteték. Cuvier ezen ásvány-medve létezésének francia országban csak második munkája bevégeztével jutott tudtára. Akkoriban közel Chatillonhoz, a Doubs bal partján egy sziklahasadékban egyes csontokat találtak ugyan, de később többet találtak francia ország különböző részeiben, mint d' Osselle (Doubs) barlangban, Fouventban (Haute-Saône), Lunet Viel (Hérault) üregében, és Pays de Dome kerületben. — Geoffroy St. Hilaire, ismeretes természetvizsgáló, a nevezett főnek alkotásában némely nevezetességekre első tevé a közönséget figyelmeztet. A koponya-oldal keskenyülése 's a zygomaticai ívek távolsága a halántékok üregében igen nagy helyet hagynak, melyet az állkapcsa felállító izmai töltének-be; oly izmok, melyek valóban rendkívüli erővel bírhattak. Ezen ismertető jelek, valamint még egyéb felhozandók, mutatják, hogy a barlangi medve szintolly ragadozó fenevad lehetett, mint a macskafaj legszörnyebbjai, az oroszlán és tigris. Az Európában még létező medvefajok legalább szintugy táplálják magukat növényekből, mint állatokból; az ásvány-medvék legnagyobb fokú ragadozók lehetnek, ragadozóbbak az égsarki medvéknél, mely mintegy közép a kettő között. — Geoffroy St. Hilaire ur a medvéket négy fajra osztja: az első a barlangi medve (*speleartos*) alosztálylyal a nagy ásvány-fajt foglalja magában, a második égsarki medve, a harmadik a mérsékelt égöv alatti medve Európában, Ázsiában 's talán Amerikában; 's a negyedik az indiai vagy tánczoló medve nagy ajkakkal 's a t. mely legkevesebb ragadozó valamennyi között.

Növényzet befolyása a légmérsékletre. Bizonyos Mollet ur vizsgálatokat tett a növényzet befolyása felett a légmérsékletre, 's azt találta, hogy csaknem kivétel nélkül a gyepföldre leásott légmérő reggel 3^{or} és este 1^{or} Fahr. több meleget mutatott, mint egy második, mely kis távolságban terméketlen földre való leásva.

S z i k l a - l i s z t. Ural közelében Sibiriában valamely anyag találtatik „sziklaliszt” név alatt, melyet az ottaniak kenyérökbe vegyítenek 's megesznek. A Tatárok szintén megeszik a „sziklavelőt” 's használják a „sziklavajat” mint orvosságot bizonyos betegségekben.

K Ü L Ö N F É L E.

Mértéktelenség az ivásban. Három kőmíves legény nem régiben összetalálkozott a Villefranche felé vezető úton, 's elvégezé egymás között megpróbálni, melyik ihatik közülök legtöbbet. A szerencsétlenek valóban öt litre pálinkáig jutottak már; azonban a következesek nem maradtak-el, mert kevés óra múlva mind a három iszonyú fájdalmak közt mult-ki a világból. — Egy katona a La Fère-i őrségből szintén ezen időtájban lett mértéktelen ivásának áldozatja.

496 esztendő. A Globe szerint valamely faluban nem messze London-tól négy férfi és egy leánytestvér el, kik összesen 496 esztendősek. Ezen patriarchák egészsége idejekhez képest igen jó.

Visszasrejtvény.

Romában mérték neve volt a hajdani korban;

Nálunk a karnak része neveztetik így.

Szék, sing, orsó, fal neve még némely honi részen;

Nyitra megyében is egy pusztá nevet viseli.

Hogyha középső két betűjét egynek veszed, akkor

Bátran elől 's hátul olvasod azt egyiránt.

C S. G.

Előbbi rejtvény: R á k o s.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacz 86. szám.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utza 612.